

II ЗА МОНЕТЫ.

§. 16. Нужда отъ монеты. — Монета-та е една отъ частн-ты на обществено-то богатство и е главно-то прѣдѣтво за негово-то раздаваніе. Въ всяко общество всякой человѣкъ не прави никто производи самъ чужды-ты прѣдмѣты за потребы-ти, оттова, какв-то рѣкохме, раждася нужда за размѣненіе на произведенія-та отъ работаніе на единого изъ произведенія-та отъ работаніе на другого.

Изъ това напрѣдо размѣненіе на произведенія-та не въ всяко го довольно, зачто-то трудно щѣть ся посрѣдѣцъ нужди-ти на разны-ты производства; за това припознаса вѣбще въ всички-ты общества при всички-ты времена нужда-та за сѫществованіе на единъ привилегированъ стокъ, коjk-то всякой производитель да възема като си продава произведенія-та и да дава като купува произведенія-та отъ другы-ты. Тамъ стока ся назова монета (пары) и е вѣче толкова нуждна за едно общество, колко-то по-много въ развито раздѣленіе-то въ работаніе-то, то есть успѣло просвѣщеніе-то.

§. 17. Нуждни при надлежности на монетъ. Прѣдмѣтъ-та, който прѣдлежи да послужи за монетъ, трѣбва да има особни при надлежности за да биде приличенъ за тяхъ цѣль, и 1) трѣбва да е заслужителенъ, и глѣдователно да има особижъ стойностъ, 2) стойностъ-та му трѣбва да е постоанна и иста (сѫща) за цѣлыи свѣтъ, зачто-то не вземаме монетъ-та на място наши-ты произведенія изъ намѣреніе да ижъ изнуримъ, изъ намѣреніе да ижъ размѣнимъ пакъ изъ другы произведенія; прѣдмѣтъ-та убо, кой-то служи за монетъ трѣбва да е трайенъ и да съхранява заслужителностъ тѣ си постоани, а това бы ся случило ако сѫществащите му количество и разногъ-ты и мѣнютн-ты за производство-то му